

**Міністерство освіти і науки України
Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського**

ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД І СУЧАСНІСТЬ

**Матеріали
XXX наукової конференції
здобувачів вищої освіти**

Випуск 46

Одеса – 2024

УДК: 001:005.745

I – 90

Збірник містить тези доповідей окремих учасників
XXX наукової конференції здобувачів вищої освіти
«Історичний досвід і сучасність».

Редакційна колегія збірника:

Богданова І. М., доктор педагогічних наук, професор
(ПНПУ імені К. Д. Ушинського);

Букач В. М., кандидат історичних наук, приват-професор
(ПНПУ імені К. Д. Ушинського);

Наумкіна С. М., доктор політичних наук, професор
(ПНПУ імені К. Д. Ушинського);

Сокаль М. А., кандидат філологічних наук, доцент
(ПНПУ імені К. Д. Ушинського);

Сухотеріна Л. І., доктор історичних наук, професор
(НУ «Одеська політехніка»).

Відповідальний редактор – Букач В. М.

Рецензенти:

Колбіна Л. А., кандидат педагогічних наук, доцент
(ПНПУ імені К. Д. Ушинського);

Мельник Ю. П., кандидат політичних наук, доцент
(Одеський державний аграрний університет).

(С) Південноукраїнський національний педагогічний університет імені
К. Д. Ушинського (м. Одеса), 2024.

(С) Букач В. М., упорядник, 2024.

серцю тепліше. / Якщо це можливо, якщо вільний край..» (з вірша «Ти бачив багато, славетний Дунаю...») [4].

Аналіз окремих віршів поетеси показує, що її самобутність полягає у тому, що вона виносить свої почуття та емоції на поверхню, а не консервує їх у собі. Відтак, почасти нетрадиційна форма і ритміка віршів, з однієї сторони, переплітається із наскрізним мотивом фольклору. Як пояснює сама Лілія Олейнік, все, що вона бачить, все її дуже зачіпає, абсолютно все.

-
1. Джерела: Збірка віршів поетів Придунав'я. Ред: М. Івлева. Одеса: «Духовна книга», 2022. 128 с.
 2. Дерменжи І. Лілія Олейнік.... *Бессарабія.UA*. // <https://bessarabia.ua/persona/liliya-olejnik-vsyudu-budu-pomnit-o-tebe-rodnaia-bessarabiya-moya/>
 3. Олейнік Л. Життя – це любов!: Збірка оповідань та віршів. Болград: СМІЛ, 2016. 184 с.
 4. Олейнік Л. «Ти бачив багато, славетний Дунаю...». *Фейсбук*. // https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid02hSeHZWXPbWyVHdE7EA7RwfvHS5qagFKKg8tnu5b12JkaAhrTkmEBfvpDzyhbswLsl&id=100008112795423&locale=uk_UA

ПІВНІЧНЕ ПРИЧОРНОМОР'Я У ДАВНЬОГРЕЦЬКІЙ МІФОЛОГІЇ

Добровольська Д.

Північне Причорномор'я – історично-географічний район на півдні України, частина Дикого поля. У широкому визначенні – це степова і лісостепова зона, що огортає Чорне і Азовське моря на півночі, від чорноморського узбережжя Румунії до західної частини Північного Кавказу. Заселення території датується епохою середнього палеоліту. Першими мешканцями краю, відомими з писемних джерел, були кіммерійці (кінець II – початок I тисячоліття до н. е.) [1].

В період VII-V століть до н. е. на узбережжі Чорного моря в межах сучасної території України, греками були засновані давньогрецькі міста Північного Причорномор'я. Головною причиною давньогрецької колонізації

була переважно примусова еміграція частини вільного населення з рабовласницьких полісів самої Греції. Найбільше переселялося сюди греків з Мілета та інших малоазійських грецьких міст. Пізніше відбувалося переселення з деяких острівних міст та з метрополії, зокрема з Афін. Північне Причорномор'я вабило греків своїми хлібними, рибними та іншими багатствами. В розвитку торгівлі була зацікавлена також місцева знать, яка одержувала предмети розкоші, зброю, вино, оливкову олію, тканини, розписну кераміку та інше [1].

В містах розвивалися металургійне, каменярське, деревообробне, гончарне, ювелірне, кісткорізне та інші ремесла, а також рибальський промисел і виноробство, що було економічною основою античних міст-держав Північного Причорномор'я. Важливу роль відігравала торгівля з населенням причорноморських степів і з центрами Середземномор'я [1].

Північне Причорномор'я відіграло важливу роль в часи Стародавньої Греції, що знайшло відображення у міфології, наприклад:

1. Грецькі колонії, такі як Ольвія, Тірас, Херсонес та інші, були засновані грецькими поселенцями в Північному Причорномор'ї. Легенди про героїчні подвиги і основоположників цих колоній розширювали грецьку міфологію. Так міф про заснування Ольвії пов'язаний з героєм Ахіллом [3].

2. Про відносини греків, що жили в колоніях Північного Причорномор'я, з богами свідчать залишки різних святилищ та храмів [2].

3. Північне Причорномор'я, як морський регіон, стало фоном для численних міфів та легенд про пригоди моряків. Ці розповіді часто включали зустрічі з міфічними створіннями, такими як серени, та пригоди на водах [2].

4. Грецькі колонії в Північному Причорномор'ї також служили центрами торгівлі, що впливало на створення міфів про багатство та благополуччя [1; 2].

5. В Північному Причорномор'ї зустрічалися представники племен таврів та скіфів, що свідчить про тісний зв'язок з іншими культурами [2].

Поступово Північне Причорномор'я стало важливим фактором не лише в економічному житті давньогрецького суспільства, а й стало частиною грецької міфології.

Існують й інші згадки про північне узбережжя Чорного моря у грецькій міфології [4]:

1. У греків існували легенди про амазонок – войовничих жінок. За легендами, вони жили на північному узбережжі Чорного моря та в Тілісі (сучасний Крим). Амазонки часто згадувалися в міфології у зв'язку зі знаменитими героями, такими як Геракл та Тесей [4, с. 184].

2. Легенда про Прометея, який вкрав вогонь з Олімпу і подарував його людям, також має певний зв'язок з регіоном Причорномор'я [4, с. 79].

3. Колонії Північного Причорномор'я, такі як Ольвія, Тірас та Херсонес також залишили після себе легенди – спадщину грецької міфології [2]:

4. Ольвію (сучасне місто Олешки) легенда пов'язує з її засновником Ахіллом. Згідно міфу, Ахілл, втікаючи від Троянської війни, відвідав цей регіон й заснував місто [7].

5. З Північним Причорномор'ям пов'язані деякі версії міфів про серен, чий спів спокушав моряків [6].

6. Північне Причорномор'я присутнє в легендах про аргонавтів – шукачів Золотого руна, яке знаходилося в Колхиді (сучасний Крим) [5].

Отже, давньогрецька міфологія відображає багатий світ легенд, міфів та персонажів, які певним чином пов'язані з Причорноморським регіоном сучасної України. Усі ці міфи та легенди свідчать про важливе місце Північного Причорномор'я в історії суміжних регіонів та давньогрецького суспільства.

-
1. Грецька колонізація Північного Причорномор'я. *Освіта та самоосвіта*// <https://referatss.com.ua/work/grecka-kolonizacija-pivnichnogo-prichornomor-ja/>
 2. Грецька колонізація Північного Причорномор'я. *Міфи та легенди світу*// <https://legends.co.ua/greek-myths/>
 3. Зміїний – острів, на якому похований Ахілл. Firtka. 2012. 24.04// <https://firtka.if.ua/blog/view/zmiinij-ostriv-na-akomu-pohovanij->

ahill19926

4. Кун М. А. Легенди і міфи Давньої Греції. Київ: Академія, 2007. 448 с.
5. Міфи про Аргонавтів. *Dovidka.biz.ua*// <https://dovidka.biz.ua/mify-pro-arhonavtiv-skorocheno>
6. Міфи про русалок: чому стародавні греки боялися сирен і шанували nereiid. *Знай.UA*// <https://znaj.ua/history/mify-pro-rusalok-chomu-starodavni-greky-boyalysya-syren-i-shanuvaly-nereiyid6>.
7. Ольвія: погляд в античне минуле. *Слово*. 2020. 04.09// <http://gazetaslovo.com.ua/olviya-poglyad-v-antychne-mynule/>

ОЛЕГ СОКОЛОВ І ВІТЧИЗНЯНИЙ НОНКОНФОРМІЗМ

Аврамогло А.

Тісний зв'язок образотворчого мистецтва з ладом суспільства сягає давніх часів. Під плином історії розвивалися численні напрямки, що відображали норми, стереотипи, цінності, протиріччя та проблеми свого часу. Якщо розмірковувати про нонконформізм на теренах радянської України у другій половині ХХ століття, то це явище постає здебільшого як культурно-соціальний рух, котрий об'єднував усіх, хто прагнув вільної творчості, яка виникла всупереч ідеологічній регламентації життя у суспільстві та була антиподом офіційно канонізованому мистецтву. Мистецтвознавець Л. Смирна зазначила, що нонконформізм мав вплив на творення національних засад майбутнього (тобто сьогодення) [5, с. 10].

Варто зауважити, що нонконформізм не вимагає чіткого визначення, а навпаки допускає широкий спектр тлумачень. Характеризуючи український нонконформістський рух, можна ототожнити цей напрям з протестом загальноприйнятому способу мислення та прагненням надати йому нового змісту та «обличчя» в мистецтві. У культурології ж, поняття «нонконформізм» розкривається як: 1) інакомислення, незгода з усталеною ідеологічною чи моральною доктриною держави, неприйняття пануючого

З М І С Т

1. Мутавчи В. Українські історики про Данила Галицького.....	4
2. Гнедко А., Букач В. М. Козацька тема в поезії Тараса Шевченка.....	7
3. Муся А. Діяльність Т. Г. Шевченка у Кирило-Мефодіївському братстві.....	12
4. Ковра К. Олександр Довженко – талановитий художник.....	16
5. Загороднюк Д. Життя в поезії та поезія в житті Андрія Любки.....	19
6. Самойлова П. Витоки поезії Лілії Олейнік.....	23
7. Добровольська Д. Північне Причорномор'я у давньогрецькій міфології.....	27
8. Аврамогло А. Олег Соколов і вітчизняний нонконформізм...	30
9. Мальчик А. Українські традиції в сучасному одязі.....	34
10. Кровякова А. Погляд чеських науковців на виховні методи А. С. Макаренка.....	38
11. Ілясов О.О., Щербина А. І. Психолого-педагогічні засади застосування ейдетики як засобу розвитку творчого мислення молодших школярів.....	43
12. Бондаренко Н. С. Навчання інформатики в закладах середньої освіти.....	46
13. Данилишина К. С. Педагогічні програмні засоби в загальноосвітніх закладах.....	49
14. Бейгул А. Особливості корегування девіантної поведінки у підлітків.....	53
15. Хархаров Д., Гегечкорі О. В. Українська гуманістична традиція – джерело рефлексії сучасного суспільства.....	57
16. Савицький В. Культурна політика: до визначення поняття...	60
17. Стоянов Є., Кубко В. П. Правові норми і принципи функціонування міжнародних організацій.....	62
18. Панова К. Північна Корея: місце та роль в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні та світі.....	68
19. Латова М. Енергетична дипломатія: вплив енергетичних ресурсів на світову політику.....	71